

Je třeba rovněž rozlišit dva základní způsoby vyučování náboženství. První je zaměřen ke křesťanské iniciaci pokřtěných („Gemeindekatecheze“),²⁷⁴ náboženská výchova v této podobě nahrazuje (v případě katolické církve) katecheze dětí k přijetí jednotlivých svátostí (svátost smíření, první svaté přijímání, svátost biřmování). Značnou nevýhodou této formy výuky náboženství je skutečnost, že dochází fakticky k omezování přístupu k tomuto předmětu žákům jiné konfese či žákům bez vyznání.²⁷⁵

Druhá forma výuky náboženství probíhá na systematickou prezentací křesťanských hodnot, života církve a katolické nauky dialogickým způsobem s ohledem na kulturní hodnoty evropské civilizace („Religionsunterricht“).²⁷⁶